

ÎNCHEIERE

Sedința publică din 27 octombrie 2022

Curtea constituită din:

Președinte: _____

Judecător: _____

Grefier: _____

Pe rol se află soluționarea apelului declarat de apelanta pârâtă
împotriva sentinței civile nr. _____ pronunțate de Tribunalul
Timiș în dosar nr. _____, în contradictoriu cu intimata reclamantă

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă intimata reclamantă
, asistată de avocat _____ potrivit împuternicirii avocațiale
de la fila 16 a dosarului, lipsind apelanta pârâtă.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Apelul este scutit de plata taxei judiciare de timbru, conform art. 29 alin. (1) lit. a)
din OUG nr. 80/2013.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează faptul că
la data de 18.10.2022, prin intermediul serviciului de poștă electronică al instanței, a fost
depusă de către intimata reclamantă cererea de sesizare a ÎCCJ în
vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor probleme de drept, iar
la data de 26.10.2022, prin intermediul serviciului de registratură al instanței, apelanta
pârâtă _____ depus la dosarul cauzei un punct de vedere
cu privire la această cerere de sesizarea ICCJ.

Instanța acordă cuvântul asupra cererii de sesizare a ÎCCJ în vederea pronunțării
unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor probleme de drept.

Reprezentantul intimatei reclamante solicită admiterea cererii de sesizare a ÎCCJ,
considerând că aceasta este pertinentă și utilă cauzei. Arată că există deja în cauză o
hotărâre a primei instanțe, precum și alte câteva hotărâri definitive, între care există
contradictorialitate, astfel că rezultă necesitatea lămuririi acestui aspect. Solicită a se
observa că instanțele, în hotărârile arătate în cuprinsul cererii, dau o interpretare diferită
respectivelor dispoziții legale, mai precis cu privire la aspectul împlinirii celor 6 luni
înainte sau după momentul nașterii copilului. Solicită așadar sesizarea ÎCCJ cu privire la
această chestiune pentru a exista o practică unitară și pentru a nu exista o discriminare cu
privire la modalitatea în care se acordă aceste indemnizații.

Instanța rămâne în pronunțare asupra cererii de sesizare a ÎCCJ în vederea
pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor probleme de drept.

INSTANȚA

Fără de timpul scurt afectat deliberării, în temeiul art. 396 alin. 1 Cod procedură
civilă,

DISPUNE:

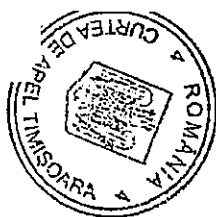
Amână pronunțarea asupra cererii de sesizare a ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor probleme de drept, formulată de intimata reclamantă, la data de 03.11.2022.

Pronunțată în ședință publică azi, 27 octombrie 2022.

Președinte,

Judecător,

Grefier,

Tehnored. 31.10.2022

ÎNCHEIERE

Sedința publică din 3 noiembrie 2022

Curtea constituită din:

Președinte:

Judecător:

Grefier:

Pe rol pronunțarea asupra cererii de sesizare a ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, formulată de intimata reclamantă , în cadrul apelului declarat de apelanta pârâtă

împotriva sentinței civile nr. pronunțate de Tribunalul Timiș în dosar nr.

Procedura este legal îndeplinită, fără citare.

Concluziile părților asupra respectivei cereri sunt consemnate în încheierea de sedință din 27.10.2022, termen la care instanța a amânat pronunțarea pentru data de astăzi.

INSTANȚA

Asupra cererii de sesizare a Completului pentru dezlegarea unor probleme de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție, reține următoarele:

I. Expunerea succintă a litigiului și a faptelor pertinente:

Prin cererea de chemare în judecată înregistrată pe rolul tribunalului Timiș sub nr. , reclamanta a solicitat în contradictoriu cu pârâta anularea adreselor nr. nr. și a răspunsului la plângerea prealabilă înregistrat sub nr. precum și obligarea pârâtei la plata către reclamantă a indemnizației de concediu medical pentru perioada 01.10.2021-31.12.2021, precum și a dobânzii legale aferente acestei sume, calculată de la data scadenței dreptului convenit și până la data efectuării plății efective.

Prin sentința civilă nr. Tribunalul Timiș a admis în parte cererea formulată de reclamanta în contradictoriu cu pârâta . A dispus anularea adreselor nr. și nr. emise de pârâtă. A obligat pârâta la plata către reclamantă a indemnizației de concediu medical pentru perioada 01.10.2021-31.12.2021, precum și a dobânzii legale aferente acestei sume, calculată de la data scadenței dreptului convenit și până la data plății. A respins în rest cererea.

Pentru a pronunța această soluție, tribunalul a reținut că între pârâtă și reclamantă s-a încheiat contractul de asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate nr. /17.03.2021, iar la data de 12.08.2021 a fost încheiat între părți un nou contract, înregistrat sub nr. 12.08.2021.

Reclamanta a născut la data de 30.09.2021, astfel că a depus la pârâtă concediile medicale pentru a primi indemnizația lunară convenită conform prevederilor contractuale stabilite între părți, respectiv: certificat concediu medical nr. pentru 2 zile în septembrie 2021; certificat concediu medical nr. pentru 31 zile în octombrie

2021; certificat concediu medical nr. pentru 30 zile în noiembrie 2021 și certificat concediu medical nr. pentru 31 zile în decembrie 2021.

La data de 25.10.2021 pârâta i-a comunicat reclamantei adresele nr.: și prin care îi aduce la cunoștință faptul că îi sunt respinse cererile privind acordarea indemnizației pentru luna septembrie și octombrie, iar împotriva acestor refuzuri reclamanta a formulat o plângere, prin adresa /25.11.2021 pârâtă respingând plângerea reclamantei.

Reclamanta, prin acțiunea formulată, a solicitat obligarea pârâtei să-i plătească indemnizația de concediu medical, iar pârâta a refuzat plata deoarece reclamanta nu are stagiul minim de cotizare pentru acordarea acestor drepturi, așa cum stabilește art. 7 din OUG nr. 158/2005, nefiind îndeplinite condițiile prevăzute la art. 6 alin.2 și art.33 alin.2 din Normele de aplicare a OUG 158/2005, norme aprobate prin Ordinul MS/CNAS nr. 15/1311/2018.

Fata de aceste susțineri și apărări, Tribunalul a constatat ca art.7 din OUG nr.158/2005 stabilește că stagiul minim de asigurare pentru acordarea drepturilor prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a) - d1) este de 6 luni realizate în ultimele 12 luni anterioare lunii pentru care se acordă concediul medical, reclamanta achitând lunar, începând din 17.03.2021, cotizația stipulată în cele două contracte de asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări.

Astfel, condiția impusă de prevederile art. 7 din OUG nr. 158/2005, pentru a putea beneficia de indemnizația de concediu medical, este aceea de a avea un stagiul complet minim de asigurare de 6 luni realizate în ultimele 12 luni anterioare lunii pentru care se acordă concediul medical.

Or, în cazul concret al reclamantei, la data de 01.10.2021 aceasta îndeplinea aceste condiții impuse de actul normativ aplicabil pentru a putea beneficia de drepturile prevăzute la art. 2 alin.1 lit. c din OUG nr. 158/2005, reclamanta achitând contribuțiile pentru asigurare pentru concedii și indemnizații aferente stagiului complet minim de asigurare de 6 luni în perioada aprilie-septembrie 2021.

Pârâta, în apărare, arată, referitor la certificatele medicale aferente lunilor octombrie, noiembrie și decembrie 2021, că acestea nu pot fi plătite având în vedere art. 33 alin. 2 din Normele de aplicare a OUG nr. 158/2005, aprobate prin Ordinul comun MS/CNAS nr. 15/1311/2018, care stabilește că, în situația în care unui asigurat i se acordă două sau mai multe concedii medicale pentru aceeași afecțiune, fără întrerupere între ele, durata lor se cumulează, iar plata se suportă conform art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare. În această situație, la calculul indemnizațiilor pentru certificatele de concediu medical în continuare se menține baza de calcul determinată pentru certificatul de concediu medical inițial.

Aceste apărări ale pârâtei nu pot fi reținute în soluționarea cauzei întrucât dispozițiile prevăzute de art. 33 alin. 2 din Normele de aplicare a OUG nr. 158/2005, invocate de către pârâtă, fac trimitere la modalitatea de calcul a indemnizațiilor pentru certificatele de concediu medical, iar nu la stabilirea dreptului de a beneficia de indemnizație, fiind evident ca în cazul a două sau mai multe concedii medicale se menține baza de calcul determinată pentru certificatul de concediu medical inițial, atunci când indemnizația trebuie acordată beneficiarului acesteia, în cazul reclamantei începând cu certificatul de concediu medical acordat pentru luna octombrie 2021.

Ca atare, instanța de fond a apreciat cererea reclamantei întemeiată parțial, motiv pentru care a admis-o în parte, a dispus anularea adreselor nr. 25.10.2021 și nr.: 25.11.2021 emise de pârâtă și a obligat pârâta la plata către reclamanta a indemnizației de concediu medical , conform certificatelor de concediu medical

nr. , nr. și nr. , pentru perioada 01.10.2021-31.12.2021.

Pârâta a fost obligată și la plata dobânzii legale aferenta acestor sume de bani, conform dispozițiilor art.1535 Cod civil și art.1 pct.3 , art. 6 din OG nr.13/2011, care prevăd ca în cazul în care o suma de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii de la scadenta pana la momentul plății în cuantumul convenit de părți sau, în lipsa, în cel prevăzut de lege, iar dobânda trebuie să fie stabilită prin act scris , în lipsa acestuia fiind datorata doar dobânda legală, în speță, dobânda va fi calculată de la data scadenței fiecărui drept cuvenit și până la data plății.

Tribunalul a respins cererea având ca obiect plata indemnizației de concediu medical pentru luna septembrie 2021, conform certificatului de concediu medical nr. întrucât, așa cum deja s-a arătat, în acord cu prevederile art. 7 din OUG nr. 158/2005 , la data de 31 august 2021 reclamanta nu avea un stagiu complet de 6 luni realizate în ultimele 12 luni pentru a putea beneficia de indemnizația aferenta lunii septembrie 2021; pe cale de consecință, a fost respinsă și cererea privind anularea adresei nr.. 25.10.2021 prin care parata a respins cererea reclamantei pentru acordarea indemnizației pentru luna septembrie 2021.

Împotriva acestei sentințe a declarat apel, în termenul legal, pârâta Casa de Asigurări de Sănătate Timiș, criticând-o ca netemeinică, solicitând admiterea apelului, schimbarea în parte a sentinței apelate, iar pe fond, cu ocazia rejudecării litigiului în fond, respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În dezvoltarea motivelor de apel, pârâta a susținut că, în fapt, la data de 17.03.2021, reclamanta a încheiat Contractul de asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate nr. 17.03.2021.

La data de 12.08.2021, urmare a modificărilor O.U.G. nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, reclamanta a încheiat un nou contract de asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate nr. 634/12.08.2021 cu valabilitate de la 01.09.2021.

Reclamanta a depus în data de 07.10.2021 cerere privind solicitarea indemnizației de asigurări sociale de sănătate pentru certificatul de concediu medical (inițial) seria nr. valabil pentru luna 09 (septembrie) 2021 pentru 2 zile, precum și cerere privind solicitarea indemnizației de asigurări sociale de sănătate pentru certificatul de concediu medical (în continuare) seria nr. valabil pentru luna 10 (octombrie) 2021 pentru 31 zile.

În urma analizării dosarelor depuse de reclamantă, serviciul specializat din cadrul CJAS Timiș a întocmit referatele de respingere a plății indemnizațiilor pentru sarcină și lăuzie aferente lunilor septembrie 2021 și octombrie 2021 reținându-se faptul ca reclamanta nu îndeplinește condiția impusă de art. 7 din OUG nr. 158/2005 privind concediile și indemnizațiile sociale de sănătate, actualizată la zi.

Potrivit art. 7 din OUG nr. 158/2005 "Stagiul minim de asigurare pentru acordarea drepturilor prevăzute la art. 2 alin. (I) lit. a) - d) este de 6 luni realizate în ultimele 12 luni anterioare lunii pentru care se acordă concediul medical."

Având în vedere prevederile art. 7 din OUG nr. 158/2005, precum și faptul ca luna pentru care a fost acordat concediul medical inițial este luna septembrie, reclamanta nu are stagiul complet de 6 luni realizate în ultimele 12 luni pana la data de 31 august 2021.

Potrivit art. 6 alin. (2) din Normele de aplicare a OUG 158/2005, norme aprobate prin Ordinul MS/CNAS nr. 15/1311/2018, « în cazul în care nu au fost realizate venituri în ultimele 6 luni anterioare lunii pentru care se acordă concediul medical, stagiul de asigurare se consideră realizat dacă prin însumarea perioadelor din ultimele 12 luni

anterioare producerii riscului rezultă un număr de zile de stagiul de asigurare cel puțin egal cu numărul total de zile lucrătoare din ultimele 6 luni anterioare producerii riscului. »

Astfel, conform prevederilor legale mai sus menționate, CJAS Timiș nu poate proceda la plata indemnizației de sarcina și lăuzie aferenta lunii septembrie pentru certificatul medical inițial nr. seria nr.

Referitor la certificatele medicale (în continuare) aferente lunilor octombrie, noiembrie și decembrie 2021, acestea nu pot fi plătite având în vedere faptul că, potrivit art. 33 alin 2 din Normele de aplicare a OUG nr. 158/2005, aprobate prin Ordinul comun MS/CNAS nr. 15/1311/2018, « (2) În situația în care unui asigurat i se acordă două sau mai multe concedii medicale pentru aceeași afecțiune, fără întrerupere între ele, durata lor se cumulează, iar plata se suportă conform art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare. În această situație, la calculul indemnizațiilor pentru certificatele de concediu medical în continuare se menține baza de calcul determinată pentru certificatul de concediu medical inițial. ».

A arătat apelanta că instanța de fond greșit a apreciat ca nu pot fi reținute dispozițiile art. 33 alin 2 din Normele de aplicare a OUG nr. 158/2005, reținând ca acestea fac trimitere la modalitatea de calcul a indemnizațiilor pentru certificatele de concediu medical, iar nu la stabilirea dreptului de a beneficia de indemnizație.

Potrivit normei legale mai sus redată, în situația în care sunt eliberate, fără întrerupere, mai multe concedii medicale pentru aceeași afecțiune, durata lor se cumulează, fără a se modifica baza de calcul determinată pentru concediul medical inițial.

În aceasta situație, baza de calcul inițială reprezentând stagiul inițial de 5 luni nu se poate modifica, indiferent de plata în continuare a cotizațiilor și a perioadei în care au fost efectuate plățile următoare. Prin urmare reclamanta nu îndeplinește condiția impusă de art. 7 din OUG nr. 158/2005 referitoare la durata stagiului.

Prin întâmpinarea depusă la data de 01.09.2022, intimata reclamantă Balaci Paula Monica a solicitat respingerea apelului și menținerea hotărârii atacate ca fiind temeinică și legală.

În motivarea întâmpinării, a arătat, în esență, că între intimată și pârâta a fost încheiat la data de 17.03.2021 un Contract de Asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, sub numărul /17.03.2021, La punctul 2 al contractului stipulându-se faptul ca "prezentul contract produce efecte începând cu data de 17.03.2021."

Aceasta a achitat lunar cotizația stipulată în acest contract în suma de 276 lei/tuna, inclusiv pentru fracțiunea din luna martie, când a achitat suma de 132 lei, conform scadențarului emis de către pârâta.

La data de 12.08.2021 a semnat un nou contract cu pârâta, înregistrat sub nr. /12.08.2021 cu debut de la data de 01.09.2021, întrucât convenția /17.03.2021 urma să înceteze la data de 31.08.2021, ca urmare a unor modificări legislative, astfel încât să aibă asigurată continuitatea stagiului de cotizare.

La data de 30.09.2021 a survenit nașterea fiicei sale și, ca urmare a acestui fapt, a solicitat pârâtei eliberarea unei adeverințe din care să rezulte statutul sau de asigurat și certificarea stagiului de cotizare. În baza acestei adeverințe i-au fost eliberate concediile medicale pentru a primi indemnizația lunara cuvenită conform prevederilor contractuale.

La data de 25.10.2021, apelanta a comunicat intimatei adresele nr. și prin care îi aduce la cunoștință faptul ca sunt respinse cererile privind acordarea indemnizației pentru luna septembrie și octombrie, întrucât nu ar avea realizat stagiul minim de cotizare prevăzut de art.7 din OUG 158/2005, deși contractul dintre părți a

debutat la data de 17.03.2021 și apelanta a eliberat și adeverința prevăzută de lege prin care a certificat acest fapt. La cererile ulterioare de plata aferente lunilor noiembrie și decembrie, ianuarie și februarie nici nu a mai primit un răspuns, aceste cereri fiind tratate prin asimilarea celor anterioare, cu motivarea verbală a faptului ca din moment ce concediu inițial a debutat în luna septembrie nu mai are dreptul la indemnizație nici pentru celelalte luni.

Împotriva acestor refuzuri intimat a formulat o plângere prealabilă, intitulată Notificare și Somație de Plată, prin care a contestat rezoluțiile negative ale apelantei, solicitând acesteia ca în temeiul art.10.1 din contractul '17.03.2021, coroborat cu prevederile art.9.1 din contractul 12.08.2021, să procedeze la reanalizarea situației și să dispună avizarea favorabilă a cererilor nr. 07.10.2021 și 07.10.2021 privind plata indemnizației pentru sarcina și lăuzie având în vedere următoarele argumente:

Întrucât contractul '17.03.2021 a început să producă efecte de la data încheierii sale, intimata a achitat contribuția pentru luna martie raportându-se la fracțiunea de luna aflată sub incidența contractului în suma de 132 lei. Ulterior a achitat cotele de contribuție în suma de 276 lei, înainte de termenele scadente conform prevederilor contractuale.

La data de 12.08.2021, având în vedere modificările legislative, intimata a încheiat contractul '12.08.2021, contract ce a asigurat din punct de vedere a cotelor de contribuție o continuitate, așa cum se poate verifica în situația încasărilor apelantei și așa cum rezultă din extrasele de cont depuse la dosarul cauzei.

Atât în vechea convenție, cât și în cea nouă se menționează faptul că: „Plata contribuției la bugetul Fondului național Unic de asigurări sociale de sănătate pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate se face lunar până la data de 25 inclusiv a lunii următoare acesteia.” (punct 3.6 contract vechi sau punct 3.8 contract nou.

Punctul 8.2 din contractul '17.03.2021. prevede ca „stagiul de cotizare se constituie din însumarea perioadelor (luni sau zile după caz) pentru care s-a achitat contribuția la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate”, același articol fiind menținut și în contractul '12.08.2021.

La data de 30.09.2021, intimata a născut și i-au fost eliberate de către unitatea medicală Clinica de Ginecologie a Spitalului de Urgență Pius Brânzei Timișoara, concediile medicale pentru luna septembrie (2 zile) și pentru luna octombrie, având cod indemnizație 08 (maternitate), aceasta formulând cereri de acordare a indemnizației ce i se cuvine în termenul legal.

A solicitat să se aibă în vedere faptul ca la data de 17 septembrie 2021 au fost împlinite cele 6 luni de stagiul minim de cotizare, raportându-ne la data de debut a contractului nr. din 17.03.2021, pentru care a și fost achitată de către intimată cota de contribuție corespunzătoare fracțiunii de lună, apelanta având obligația să însumeze perioadele (luna sau fracțiune de lună) conform prevederilor contractuale.

În sprijinul afirmațiilor intimatei, și anume ca stagiul de cotizare era împlinit stau și adeverințele emise de însăși apelanta Casa de Asigurări de Sănătate care, în temeiul art.34 din Ordinul 15/2018 a eliberat adeverințele necesare obținerii concediilor medicale.

Astfel, a solicitat a se observa faptul că Ordinul 15/2018 la art.34 prevede:

"(1) În vederea acordării certificatelor de concediu medical, plătitorii de indemnizații de asigurări sociale de sănătate au obligația să elibereze asiguratului adeverințe, pe suport hârtie sau prin mijloace de transmitere la distanță, din care să rezulte numărul de zile de concediu medical pentru incapacitate temporară de muncă avute în ultimele 12/24 de luni, după caz, conform modelului prevăzut în anexa nr. 7.

(2) Pentru a beneficia de certificate de concediu medical, persoanele prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. B și alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată

cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, au obligația de a solicita adeverința prevăzută la alin. (1) de la casele de asigurări de sănătate cu care au încheiat contractul de asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate. Adeverința poate fi solicitată și eliberată și prin mijloace de transmitere la distanță.

(3) Adeverința prevăzută la alin. (1) se eliberează numai persoanelor asigurate care îndeplinesc condiția de stagiul de asigurare prevăzută la art. 7, precum și celor aflate în concediu medical pentru unele dintre situațiile prevăzute la art. 9 și 31 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 399/2006, cu modificările și completările ulterioare, după caz, cu excepția cazurilor de carantină și a bolilor infectocontagioase pentru care se impune măsura izolării, stabilite prin hotărâre a Guvernului, potrivit art. 8 alin. (2) din Legea nr. 136/2020."

La momentul la care a avut loc nașterea în mod categoric stagiul de cotizare în sistemul de asigurări sociale de sănătate era împlinit, fapt certificat de însăși apelanta prin eliberarea adeverinței necesare obținerii concediului medical inițial și a celor depuse în continuare până la finalul celor 126 zile de maternitate prevăzute de lege.

Potrivit art.3 alin.3 din OUG 158/2005, dreptul la indemnizație de maternitate este condiționat de plata de către asigurat a contribuției lunare de asigurare începând cu data încheierii contractului de asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, intimată achitând aceste sume la termenele scadente. Stagiul de cotizare în sistemul de asigurări sociale de sănătate se constituie conform art.8 din OUG 158/2005 din însumarea perioadelor pentru care s-a achitat contribuția pentru concedii și indemnizații de către asigurat, în speța stagiul de 6 luni s-a împlinit la data de 17.09.2021.

Copilul intimatei s-a născut la data de 30.09.2021, adică la 13 zile după împlinirea celor 6 luni de stagiul de cotizare.

Potrivit dispozițiilor art.23 din OUG 158/2005, "Asiguratele au dreptul la concedii pentru sarcină și lăuzie, pe o perioadă de 126 de zile calendaristice, perioadă în care beneficiază de indemnizație de maternitate."

A arătat că în vederea acordării plății indemnizației de maternitate, verificarea stagiului de asigurare se realizează conform dispozițiilor art.7 din OUG nr.158/2005.

II. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Așa cum reiese din cererile și înscrisurile depuse la dosar, precum și din concluziile orale, reclamanta intimată a susținut că respectivele dispoziții legale trebuie interpretate în sensul că indemnizația de maternitate, plătită în baza certificatelor de concediu medical succesive, se acordă și în condițiile în care stagiul minim de asigurare de 6 luni, prevăzut de art. 7 din OUG nr. 158/2005 se împlinesc după momentul nașterii (data concediului medical inițial), însă înăuntrul termenului de 126 zile de concediu medical pentru sarcină și lăuzie.

Pe de altă parte, pârâta apelantă a susținut că dispozițiile legale sunt clare și fără echivoc, fiind necesar ca stagiul minim de asigurare prevăzut de art. 7 din OUG nr. 158/2005 - de 6 luni realizate în ultime 12 luni anterioare lunii pentru care se acordă concediu medical - să fie împlinite în luna anterioară producerii riscului, respectiv luna anterioară eliberării concediului medical inițial. A invocat în acest sens disp. art. 33 alin.2 din Normele de aplicare a OUG nr. 158/2005, aprobate prin Ordinul comun MS/CNAS nr. 15/1311/2018, conform cărora, în situația în care sunt eliberate, fără întrerupere, mai multe concedii medicale pentru aceeași afecțiune, durata lor se cumulează, fără a se modifica baza de calcul determinată pentru concediul medical inițial, precizând că o abordare a dispozițiilor legale în sensul invocat de reclamantă al lipsi de conținut modul de acordare a concediilor medicale, precum și modul de plată a indemnizațiilor.

III. Analiza admisibilității sesizării

Potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constată că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.

Din cuprinsul prevederilor legale enunțate anterior se desprind condițiile de admisibilitate pentru declanșarea procedurii de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, condiții care trebuie să fie întrunite în mod cumulativ, după cum urmează: existența unei cauze aflate în curs de judecată; instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță; cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza în ultimă instanță; soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere; chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă; chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

Procedând la analiza asupra admisibilității sesizării, se constată că primele trei condiții sunt îndeplinite întrucât Curtea de Apel Timișoara este legal investită cu soluționarea unei cereri de apel, într-un litigiu având natura juridică a asigurărilor sociale, ceea ce conferă competență exclusivă, în primă instanță, tribunalului, conform art. 153 și 154 din Legea 263/2010, iar hotărârile pronunțate de tribunal sunt supuse numai apelului, conform art. 155 din legea nr. 263/2010, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție realizându-se de un complet din cadrul Curții de Apel Timișoara, investit cu soluționare a cauzei în ultimă instanță. Pe de altă parte, condiția de admisibilitate referitoare la caracterul esențial al chestiunii de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei pendinte este îndeplinită întrucât soluționarea pe fond a prezentului dosar (respectiv plata indemnizației de maternitate reclamantei, integral/parțial) depinde de chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită, respectiv dacă este necesar ca stagiul minim de asigurare pentru plata acestor drepturi prevăzute de art. 2 alin.1 lit.c din OUG nr. 158/2005 – 6 luni realizate în ultimele 12 luni anterioare lunii pentru care se acordă concediu medical – să fie împlinit la data emiterii concediului medical inițial (data nașterii) sau respectivele indemnizații se acordă și în măsura în care aceste 6 luni se împlinesc după momentul nașterii, însă înăuntrul termenului de 126 zile de concediu medical pentru sarcină și lăuzie și, în caz afirmativ, începând cu ce moment.

Curtea apreciază că este îndeplinită și condiția noutății întrucât asupra acestei probleme de drept nu a fost identificată jurisprudență care să prezinte caracterul unei practici judiciare conturate și constante astfel încât mecanismul cu funcție de prevenție al hotărârii prealabile să fie înlăturat, fiind identificate doar trei hotărâri judecătorești la nivel național și, totodată, Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat asupra acesteia prin decizii în casație sau prin recurs în interesul legii și nici pe calea unei alte hotărâri prealabile.

IV. Norme de drept a căror interpretare se solicită și dispoziții relevante în speță:

Titulara cererii de sesizare a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept

al Înaltei Curți de Casație și Justiție a solicitat pronunțarea unei decizii în baza art. 519 C.pr.civ. cu privire la interpretarea art. 7 din OUG nr. 158/2005 coroborat cu art. 2 alin.1 lit.c din OUG nr. 158/2005.

Potrivit art. 2 alin. 1 lit.c din OUG nr. 158/2005 :

Concediile medicale și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, la care au dreptul asigurații, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, sunt:

c) concedii medicale și indemnizații pentru maternitate;

Potrivit art. 7 din OUG nr. 158/2005:

Stagiul minim de asigurare pentru acordarea drepturilor prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a) - d¹) este de 6 luni realizate în ultimele 12 luni anterioare lunii pentru care se acordă concediul medical.

Alte dispoziții relevante:

Art. 1 alin. 2 din OUG nr.158/2005:

Se pot asigura în sistemul de asigurări sociale de sănătate, pentru a beneficia de concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, persoanele fizice, altele decât cele prevăzute la alin. (1), pe bază de contract de asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate.

(3) Modelul și conținutul contractului prevăzut la alin. (2) sunt reglementate în normele de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 3 alin.3 din OUG nr. 158/2005:

Dreptul la concediile și indemnizațiile de asigurări sociale de sănătate, la care au dreptul persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2), este condiționat de plata unei contribuții pentru asigurarea pentru concedii și indemnizații în cota de 1%, aplicată asupra venitului lunar ales înscris în contractul de asigurare, care se face venit la bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate.

Art. 3¹ din OUG nr. 158/2005 :

Pentru a beneficia de concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate, persoanele prevăzute la art. 1 trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să îndeplinească stagiul minim de asigurare necesar deschiderii drepturilor prevăzute la art. 2;

b) să prezinte adeverința eliberată de plătitorul de indemnizații din care să reiasă numărul de zile de concediu de incapacitate temporară de muncă avute în ultimele 12/24 luni, după caz.

Art. 5 din OUG nr.158/2005 :

(1) Cota de contribuție prevăzută la art. 3 alin. (3) se datorează și se achită de către persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2). Venitul lunar pentru care se optează plata contribuției este un venit ales care nu poate fi mai mic decât valoarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, stabilit potrivit legii, și nici mai mare decât valoarea a de 3 ori a acestuia, cu excepția persoanelor care optează pentru încheierea contractului de asigurare pentru a beneficia de concedii medicale și indemnizații pentru maternitate, pentru care venitul lunar pentru care se optează plata contribuției este un venit ales care nu poate fi mai mic decât valoarea salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, stabilit potrivit legii, și nici mai mare decât valoarea a de 12 ori a acestuia.

(2) Salariul de bază minim brut pe țară prevăzut la alin. (1) utilizat la stabilirea bazei lunare de calcul al contribuției este salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată stabilit prin hotărâre a Guvernului, aferent lunii pentru care se optează plata contribuției.

(3) Persoanele asigurate în baza contractului de asigurare pentru concedii și indemnizații de asigurări sociale de sănătate prevăzute la art. 1 alin. (2) efectuează plata contribuției lunar, prin aplicarea cotei asupra venitului lunar ales înscris în contract.

(6) Pentru a beneficia de concedii și indemnizații, persoanele prevăzute la art. 1 alin. (2) sunt obligate să încheie contractul de asigurare pentru concedii și indemnizații cu casa de asigurări de sănătate la care sunt luate în evidență ca persoane asigurate în sistemul de asigurări sociale de sănătate potrivit prevederilor Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza declarației fiscale depuse în vederea plății contribuției de asigurări sociale de sănătate potrivit art. 170 alin. (1), art. 174 alin. (6) și art. 180 alin. (2) și (3) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Contractul se înregistrează la casa de asigurări de sănătate și produce efecte de la data înregistrării.

Art. 8 din OUG nr. 158/2005 :

(1) Stagiul de cotizare în sistemul de asigurări sociale de sănătate, prevăzut la art. 7, se constituie din însumarea perioadelor:

.....
c) pentru care s-a achitat contribuția prevăzută la art. 3 alin. (3);

(2) Se asimilează stagiului de cotizare în sistemul de asigurări sociale de sănătate perioadele în care:

a) asiguratul beneficiază de concediile și indemnizațiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență;

(2) Perioadele prevăzute la alin. (2) se asimilează stagiului de cotizare numai dacă în aceste perioade asiguratul nu a realizat stagii de cotizare în înțelesul prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

V. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Instanța constată că dispozițiile art. 7 din OUG nr. 185/2005, care definesc stagiul minim de cotizare nu impun necesitatea ca cele 6 luni de stagiul să fie împlinite la data producerii riscului (în speță – data nașterii - moment la care s-a emis certificatul de concediu medical inițial), ci să fie realizate în ultimele 12 luni anterioare lunii pentru care se acordă concediu medical.

În atare condiții, văzând că textul legal nu face distincție după cum este vorba de concediu medical „inițial” sau „în continuare”, observând totodată că, în conformitate cu dispozițiile art. 8 din OUG nr. 158/2005 stagiul de cotizare se constituie din însumarea perioadelor pentru care s-a achitat contribuția (deci și din perioada ulterioară producerii riscului, în măsura în care se achită contribuția), Curtea apreciază că stagiul de cotizare se poate împlini și ulterior – în decursul celor 126 de zile calendaristice prevăzute de lege drept concediu pentru sarcină și lăuzie, iar persoana în cauză ar trebui să beneficieze de plata respectivei indemnizații proporțional cu timpul rămas – respectiv din luna următoare realizării a 6 luni de stagiul de cotizare.

Ca atare, în raport de considerentele expuse anterior, apreciind că se impune ca Înalta Curte de Casație și Justiție să dea o rezolvare de principiu acestei chestiuni de drept de care depinde soluționarea în fond a prezentei cauze, instanța va admite cererea formulată de intimata-reclamantă și în baza art. 519, 520 alin.1 C.p.c., va dispune sesizarea ÎCCJ în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „În interpretarea dispozițiilor art. 7 din OUG nr. 158/2005, beneficiul drepturilor prevăzute de art. 2 alin.1 lit.c din OUG nr. 158/2005 – plata indemnizațiilor de maternitate - este condiționat de împlinirea stagiului minim de

asigurare pentru acordarea acestor drepturi - 6 luni realizate în ultimele 12 luni anterioare lunii pentru care se acordă concediul medical – la data emiterii concediului medical inițial (data nașterii) sau respectivele indemnizații se acordă și în măsura în care aceste 6 luni se împlinesc după momentul nașterii, însă înăuntrul termenului de 126 zile de concediu medical pentru sarcină și lăuzie și, în caz afirmativ, începând cu ce moment?”

În temeiul dispozițiilor art. 520 alin.2 C.p.c., instanța va dispune suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii prealabile pentru dezlegarea chestiunii de drept,

DISPUNE:

Admite cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru Dezlegarea unei chestiuni de drept.

În baza art. 519 C.p.c., sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, respectiv:

În interpretarea dispozițiilor art. 7 din OUG nr. 158/2005, beneficiul drepturilor prevăzute de art. 2 alin.1 lit.c din OUG nr. 158/2005 – plata indemnizațiilor de maternitate - este condiționat de împlinirea stagiului minim de asigurare pentru acordarea acestor drepturi - 6 luni realizate în ultimele 12 luni anterioare lunii pentru care se acordă concediul medical – la data emiterii concediului medical inițial (data nașterii) sau respectivele indemnizații se acordă și în măsura în care aceste 6 luni se împlinesc după momentul nașterii, însă înăuntrul termenului de 126 zile de concediu medical pentru sarcină și lăuzie și, în caz afirmativ, începând cu ce moment?

În baza art. 520 alin.2 C.p.c., suspendă judecata apelului declarat de apelanta-reclamantă împotriva sentinței civile nr. 06.05.2022 pronunțate de Tribunalul Timiș.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi, 03.11.2022.

Președinte,

Judecător,

Grefier.

Red. -
Tehnored.